

Blessed Are the Peacemakers

By Elder Gary E. Stevenson
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Ferice de cei împăciuitori

Vârstnicul Gary E. Stevenson
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

Peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families.

Welcome to general conference. How grateful we are to be gathered.

As we anticipate these conference proceedings, we are acutely aware of the weeks leading up to it. We realize that our hearts are mourning loss, and some feel uncertainty caused by violence or tragedy throughout the world. Even devout people gathered in sacred spaces—including our hallowed chapel in Michigan—have lost their lives or loved ones. I speak from my heart, realizing that many of your hearts are burdened by what you, your families, and our world have undergone since last general conference.

Capernaum in Galilee

Imagine with me you are a young teenager in Capernaum, near the Sea of Galilee, during the ministry of Jesus Christ. Word spreads of a rabbi—a teacher—whose message draws multitudes. Neighbors plan to travel to a mount overlooking the sea to hear Him.

You join others walking the dusty roads of Galilee. Upon your arrival, the large crowd gathered to hear this Jesus surprises you. Some quietly whisper, “Messiah.”

You listen. His words touch your heart. On the long walk home, you choose quiet over conversation.

You ponder wondrous things—things that

Împăciuirea începe tot în locul cel mai esențial – în inima noastră. Apoi, în cămine și familii.

Bine ați venit la conferința generală! Cât de recunoscători suntem că ne-am adunat împreună!

În timp ce așteptăm cu nerăbdare desfășurarea acestei conferințe, suntem perfect conștienți de săptămânile care au precedat-o. Ne dăm seama că inimile noastre sunt îndurerate din cauza pierderilor și că unii simt incertitudine din cauza violenței sau tragediilor din întreaga lume. Chiar și oameni devotați adunați în locuri sacre – inclusiv capela noastră sfântă din Michigan – și-au pierdut viața sau au pierdut persoane dragi. Vorbesc din inimă, înțelegând că mulți dintre dumneavoastră aveți inima împovărată din cauza celor prin care ați trecut dumneavoastră, familiile dumneavoastră și lumea noastră de la ultima conferință generală.

Capernaum, în Galilea

Imaginați-vă alături de mine că sunteți un adolescent în Capernaum, lângă Marea Galileii, în timpul slujirii lui Isus Hristos. Circulă vorba despre un rabi – un învățător – al cărui mesaj atrage mulțimi. Vecinii plănuiesc să călătorească la un munte cu vedere la mare pentru a-L auzi.

Vă alăturați altora care merg pe drumurile prăfuite ale Galileii. La sosirea dumneavoastră, mulțimea mare adunată să-L audă pe acest Isus vă surprinde. Unii șoptesc încet: „Mesia”.

Dumneavoastră ascultați. Cuvintele Sale vă ajung la inimă. Pe drumul lung spre casă, alegeți liniștea în locul conversației.

Cugetați asupra unor lucruri minunate –

transcend even the law of Moses. He spoke of turning the other cheek and loving your enemies. He promised, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

In your reality, as you feel the weight of difficult days—uncertainty and fear—peace feels distant.

Your pace quickens; you arrive home breathless. Your family gathers; your father asks, “Tell us what you heard and feel.”

You share that He invited you to let your light shine before others, to seek righteousness even when persecuted. Your voice catches as you repeat, “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

You ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, when my heart is filled with fear, and when peace seems so far away?”

Your father glances at your mother and answers gently, “Yes. We begin in the most basic place—in our hearts. Then in our homes and families. As we practice there, peacemaking can spread to our streets and villages.”

Fast Forward 2,000 Years

Fast forward 2,000 years. No need to imagine—this is our reality. Although the pressures felt by today’s rising generation differ from those of the young person in Galilee—polarization, secularization, retaliation, road rage, outrage, and social media pile-ons—both generations face cultures of conflict and tension.

Gratefully, our young men and women are similarly drawn to their Sermon-on-the-Mount moments: seminary, For the Strength of Youth conferences, and Come, Follow Me. Here they receive the same enduring invitations from the Lord: to let their light shine before others, to seek righteousness even when persecuted, and to love their enemies.

They also receive encouraging words from living prophets of the Restoration: “Peacemakers needed.” Disagree without being disagreeable. Replace contention and pride with forgiveness

lucruri care transcend chiar și legea lui Moise. El a vorbit despre faptul de a vă întoarce și celălalt obraz și de a vă iubi vrăjmașii. El a promis: „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați [copii] ai lui Dumnezeu”.

În realitatea dumneavoastră, când simțiți povara zilelor grele – nesiguranța și teama – pacea pare îndepărtată.

Vă accelerați ritmul; ajungeți acasă fără suflu. Membrii familiei dumneavoastră se adună, tatăl dumneavoastră vă cere: „Spune-ne ce ai auzit și ce ai simțit”.

Împărtășiți că El v-a invitat să vă lăsați lumina să lumineze înaintea altora, să căutați neprihănirea chiar și atunci când sunteți persecutați. Glasul vi se înmoaie când repetați: „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați [copii] ai lui Dumnezeu”.

Dumneavoastră întrebați: „Chiar pot să devin un împăciuitor când lumea este tulburată, când inima îmi este plină de teamă și când pacea pare atât de îndepărtată?”

Tatăl dumneavoastră se uită la mama dumneavoastră și răspunde cu blândețe: „Da. Începem în locul cel mai esențial – în inima noastră. Apoi, în căminul și familia noastră. Pe măsură ce facem acest lucru acolo, împăciuirea se poate răspândi pe străzile și satele noastre.

Derulăm repede înainte 2000 de ani

Derulăm repede înainte 2000 de ani. Nu este nevoie să ne imaginăm – aceasta este realitatea noastră. Deși presiunile resimțite de generația care se ridică de astăzi diferă de cele resimțite de tinerii din Galilea – polarizarea, secularizarea, răzbunarea, violența la volan, indignarea și atacurile în masă de pe rețelele de socializare – ambele generații se confruntă cu anumite culturi marcate de conflicte și tensiuni.

Din fericire, tinerii noștri băieți și tinerele noastre fete sunt la fel de atrași de momentele și locurile lor asemănătoare „Cuvântării de pe munte”: seminarul, conferințele Pentru întărirea tineretului și Vîno și urmează-Mă. Acolo, ei primesc aceleași invitații pe termen lung din partea Domnului: să-și lase lumina să lumineze înaintea celorlalți, să caute neprihănirea chiar și când sunt persecutați și să-și iubească vrăjmașii.

Ei primesc, de asemenea, cuvinte de încurajare de la profeții în viață ai restaurării: „Este nevoie de împăciuitori”. Puteți să vă exprimați opinia de a nu fi de acord într-un mod plăcut.

and love. Build bridges of cooperation and understanding, not walls of prejudice or segregation. And the same promise: “Blessed are the peacemakers: for they shall be called the children of God.”

The hearts of today’s rising generation are filled with a testimony of Jesus Christ and a hope for the future. Yet they too ask, “Can I truly become a peacemaker when the world is in commotion, my heart is filled with fear, and peace seems so far away?”

The resounding response is once again yes! We embrace the words of the Savior: “Peace I leave with you, my peace I give unto you. ... Let not your heart be troubled, neither let it be afraid.”

Today, peacemaking still begins in the most basic place—in our hearts. Then in homes and families. As we practice there, peacemaking will spread into our neighborhoods and communities.

Let’s further consider these three places where a modern-day Latter-day Saint makes peace.

Peacemaking in Our Hearts

The first is in our hearts. A visible element of Christ’s ministry demonstrates how children were drawn to Him. Therein lies a clue. Looking into the pure and innocent peacemaking heart of a child can be an inspiration for our hearts. Here is how several Primary-age children answered “What does it look like to be a peacemaker?”

I share their responses straight from their hearts! Luke said, “Always help others.” Grace shared how important it is to forgive each other, even when it doesn’t feel fair. Anna said, “I saw someone who didn’t have anyone to play with, so I went to play with her.” Lindy reflected that to be a peacemaker is to help others. “Then you pass it on. It will just keep going on and on.” Liam said, “Don’t be mean to people, even if they are mean to you.” London exclaimed, “If someone teases or is mean to you, you say, ‘Please stop.’” Trevor observed, “If there is one donut left and you all want it, you share.”

These children’s responses are evidence to me that we are all born with divine inclinations toward kindness and compassion. The gospel of Jesus Christ nurtures and knits these divine

Înlocuiți cearta și mândria cu iertare și dragoste. Clădiți punți de cooperare și înțelegere, nu ziduri de prejudecăți sau segregare. Și, aceeași promisiune: „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați [copii] ai lui Dumnezeu”.

Inimile celor din generația care se ridică de astăzi sunt pline de mărturie despre Isus Hristos și speranță pentru viitor. Totuși și ei se întrebă: „Chiar pot să devin un împăciuitor când lumea este tulburată, inima îmi este plină de teamă și pacea pare atât de îndepărtată?”

Răspunsul categoric este, din nou, da! Acceptăm cu bucurie cuvintele Salvatorului: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea... Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înpăimânte”.

Astăzi, împăciuirea începe tot în locul cel mai esențial – în inima noastră. Apoi, în cămine și familii. Pe măsură ce facem acest lucru acolo, împăciuirea se va răspândi în cartierele și comunitățile noastre.

Să analizăm mai detaliat aceste trei locuri în care un sfânt din zilele din urmă din zilele noastre face pace.

Împăciuirea în inima noastră

Primul loc este în inima noastră. Un element vizibil al slujirii lui Hristos arată modul în care copiii au fost atrași către El. Aici există un indiciu. Faptul de a privi în inima împăciuitoare, pură și inocentă a unui copil poate fi o sursă de inspirație pentru inima noastră. Vă spun cum au răspuns câțiva copii de la Societatea Primară la întrebarea „Ce faci pentru a fi împăciuitor?”

Vă împărtășesc răspunsurile lor venite direct din inima lor! Luke a spus: „Îi ajut mereu pe ceilalți”. Grace a împărtășit cât de important este să ne iertăm unii pe alții, chiar și când nu ni se pare corect. Anna a spus: „Am văzut pe cineva care nu avea cu cine să se joace, așa că m-am dus să mă joc cu ea”. Lindy a spus că a fi împăciuitor înseamnă să-i ajuți pe ceilalți. „Apoi, transmiți mai departe. Și va continua la nesfârșit.” Liam a spus: „Nu fiți răi cu oamenii, chiar dacă ei sunt răi cu voi”. London a exclamat: „Dacă cineva vă tachinează sau este răutăcios cu voi, spuneți: «Te rog, încetează!»”. Trevor a spus: „Dacă a mai rămas o gogoasă și o doriți cu toții, împărțiți-o”.

Răspunsurile acestor copii sunt, pentru mine, o dovadă că noi, toți, ne naștem cu înclinații divine către bunătate și compasiune. Evanghelia lui Isus Hristos hrănește și întreține aceste trăsături

traits, including peacemaking, into our hearts, blessing us in this life and the next.

Peacemaking at Home

Second, building peacemaking in our homes by using the Lord's pattern to influence our relationships with one another: persuasion, long-suffering, gentleness, kindness, meekness, and love unfeigned.

Here is an inspiring story that demonstrates how one family made peacemaking a family affair, putting these principles into practice.

Children in this family were struggling in their relationship with an adult whose demeanor was often grumpy, condescending, and curt. The children, hurt and frustrated, began to wonder if the only way forward was to mirror that same mean-spirited behavior.

One evening the family spoke openly together about the tension and the toll it was taking. And then an idea emerged—not just a solution but an experiment.

Instead of responding with silence or retaliation, the children would do something unexpected: they would respond with kindness. Not just polite restraint but a deliberate, heartfelt outpouring of kind words and thoughtful deeds, no matter how they were treated in return. All agreed to try it for a set time, after which they'd regroup and reflect.

Though some were hesitant at first, they committed to the plan with genuine hearts.

What happened next was nothing short of remarkable.

The cold exchanges began to thaw. Smiles replaced scowls. The adult, once distant and harsh, began to change. The children, empowered by their choice to lead with love, found joy in the transformation. The change was so profound that the planned follow-up meeting was never needed. Kindness had done its quiet work.

In time, true bonds of friendship were formed, lifting everyone. To be peacemakers, we forgive others and deliberately build others up instead of tearing them down.

Peacemaking in Our Communities

divine, inclusiv împăciuirea, în inima noastră, binecuvântându-ne în această viață și în viața care urmează.

Împăciuirea în cămin

Al doilea loc, clădirea împăciuirii în căminele noastre folosind tiparul Domnului pentru a ne influența relațiile unii cu alții: convingere, răbdare îndelungată, bunătate, blândețe, umilință și dragoste neprefăcută.

Vă împărtășesc o povestire care inspiră și care demonstrează cum a făcut o familie ca împăciuirea să fie o chestiune de familie, punând în practică aceste principii.

Copiii din această familie întâmpinau greutăți în relația lor cu un adult care era adesea morocănos, disprețuitor și aspru. Copiii, răniți și frustrați, au început să se întrebe dacă singura cale de urmat era să imite același comportament răutăcios.

Într-o seară, familia a vorbit deschis despre tensiunea existentă și efectele negative pe care aceasta le avea. Și, apoi, a apărut o idee – nu doar o soluție, ci un experiment.

În loc să răspundă cu tăcere sau să se răzbune, copiii aveau să facă ceva neașteptat: să răspundă cu bunătate. Nu doar cu o abținere politicoasă, ci cu o revărsare deliberată, sinceră, de cuvinte amabile și gesturi pline de considerație, indiferent de modul în care erau tratați. Toți au fost de acord să încerce pentru o perioadă determinată, după care aveau să se reunească și să analizeze.

Deși unii au ezitat la început, au acceptat planul cu inima sinceră.

Ceea ce s-a întâmplat apoi a fost pur și simplu remarcabil.

Relațiile reci au început să se dezghețe. Zâmbetele au înlocuit încruntările. Adultul, odată distant și aspru, a început să se schimbe. Copiii, responsabilizați de alegerea lor de a conduce cu dragoste, au găsit bucurie în transformare. Schimbarea a fost atât de profundă, încât întâlnirea de urmărire a progresului planificată nu a fost niciodată necesară. Bunătatea își făcuse treaba în tăcere.

Cu timpul, s-au format adevărate legături de prietenie, înălțându-i pe toți. Pentru a fi împăciuitori, îi iertăm pe alții și îi încurajăm, în mod voit, în loc să-i descurajăm.

Împăciuirea în comunitățile noastre

Third, peacemaking in our communities. In the troubled years of World War II, Elder John A. Widtsoe taught: “The only way to build a peaceful community is to build men and women who are lovers and makers of peace. Each individual, by that doctrine of Christ ... holds in his hands the peace of the [whole] world.”

The following story beautifully illustrates that precept.

Several years ago, two men—a Muslim imam and a Christian pastor from Nigeria—stood on opposite sides of a painful religious divide. Each had suffered deeply. And yet, through the healing power of forgiveness, they chose to walk a path together.

Imam Muhammad Ashafa and Pastor James Wuye became friends and unlikely partners in peace. Together they established a center for interfaith mediation. They now teach others to replace hatred with hope. As two-time nominees for the Nobel Peace Prize, they recently became inaugural recipients of the Commonwealth Peace Prize.

These former enemies now travel side by side rebuilding what was broken, living witnesses that the Savior’s invitation to be peacemakers is not only possible—it is powerful.

When we come to know the glory of God, then we “will not have a mind to injure one another, but to live peaceably.” In our congregations and our communities, may we choose to see one another as children of God.

A One-Week Peacemaker Plan

In summary, I offer an invitation. Peacemaking demands action—what might that be, for each of us, starting tomorrow? Would you consider a one-week, three-step peacemaker plan?

A contention-free home zone: When contention starts, pause and reboot with kind words and deeds.

Digital bridge building: Before posting, replying, or commenting online, ask, Will this build a bridge? If not, stop. Do not send. Instead, share goodness. Publish peace in the place of

Al treilea loc, împăciuirea în comunitățile noastre. În anii tulburi ai celui de-al Doilea Război Mondial, vârstnicul John A. Widtsoe ne-a învățat: „Singurul mod de a clădi o comunitate pașnică este de a clădi bărbați și femei care iubesc pacea și aduc pacea. Fiecare persoană, prin această doctrină a lui Hristos... ține în mâinile sale pacea [întregii] lumi”.

Următoarea povestire ilustrează frumos acest precept.

Cu mai mulți ani în urmă, doi bărbați – un imam musulman și un pastor creștin din Nigeria – se aflau de o parte și de alta a unei dureroase diviziuni religioase. Fiecare dintre ei suferise profund. Și, totuși, prin puterea vindecătoare a iertării, au ales să meargă împreună pe aceeași cale.

Imamul Muhammad Ashafa și pastorul James Wuye au devenit prieteni și parteneri neașteptați în căutarea păcii. Împreună, au înființat un centru de mediere interconfesională. Acum, dânsii îi învață pe alții să înlocuiască ura cu speranță. Fiind de două ori nominalizați la Premiul Nobel pentru Pace, ei au devenit recent primii laureați ai Premiului pentru Pace al Commonwealth-ului.

Acești foști dușmani călătoresc acum unul lângă altul reconstruind ceea ce a fost distrus, fiind martori vii ai faptului că invitația Salvatorului de a fi împăciuitori nu este doar posibilă – este puternică.

Când vom ajunge să cunoaștem slava lui Dumnezeu, atunci „nu [vom] avea dorința să [ne facem] rău unul altuia, ci să [trăim] în pace”. În congregațiile și comunitățile noastre, fie ca noi să alegem să ne vedem unii pe alții ca fiind copii ai lui Dumnezeu!

Un plan de o săptămână pentru a fi împăciuitori

În încheiere, vă adresez o invitație. Împăciuirea necesită acțiune – care ar putea fi aceasta, pentru fiecare dintre noi, începând de mâine? Veți accepta un plan de o săptămână, în trei pași, pentru a fi împăciuitori?

O zonă acasă în care cearta este interzisă. Când începe cearta, opriți-vă și luați-o de la capăt folosind cuvinte bune și făcând fapte bune.

Clădirea unei punți digitale. Înainte de a posta, răspunde sau comenta online, întrebați-vă: „Va clădi acest lucru o punte?”. Dacă nu, opriți-vă. Nu trimiteți. În schimb, împărtășiți bunătate.

hate.

Repair and reunite: Each family member could seek out a strained relationship in order to apologize, minister, repair, and reunite.

Conclusion

It has been a few months since I felt an undeniable impression leading to this message: “Blessed Are the Peacemakers.” In conclusion, may I share impressions that have pressed upon my heart over this time.

Peacemaking is a Christlike attribute. Peacemakers are sometimes labeled naive or weak—from all sides. Yet, to be a peacemaker is not to be weak but to be strong in a way that the world may not understand. Peacemaking requires courage and compromise but does not require sacrifice of principle. Peacemaking is to lead with an open heart, not a closed mind. It is to approach one another with extended hands, not clenched fists. Peacemaking is not a new thing, hot off the press. It was taught by Jesus Christ Himself, both to those in the Bible and the Book of Mormon. Peacemaking has since been taught by modern-day prophets from the earliest days of the Restoration even to this day.

We fulfill our divine role as children of a loving Heavenly Father as we strive to become peacemakers. I bear testimony of Jesus Christ, who is the Prince of Peace, the Son of the living God, in the name of Jesus Christ, amen.

Publicați pace în locul urii.

Remediere și reunire. Fiecare membru al familiei poate căuta o relație tensionată pentru a-și cere scuze, a sluji, a remedia și a reuni.

Concluzie

Au trecut câteva luni de când am simțit îndemnul de netăgăduit care m-a condus la acest mesaj: „Ferice de cei împăciuitori”. În concluzie, permiteți-mi să vă împărtășesc impresii care mi-au pătruns adânc în suflet în această perioadă.

Împăciuirea este o însușire asemănătoare celor ale lui Hristos. Împăciuitorii sunt uneori etichetați drept naivi sau slabi – de toate părțile. Totuși, a fi împăciuitor nu înseamnă a fi slab, ci a fi puternic într-un mod pe care lumea s-ar putea să nu-l înțeleagă. Împăciuirea necesită curaj și compromis, dar nu sacrificarea principiilor. Împăciuire înseamnă să conduci cu inima deschisă, nu cu mintea închisă. Înseamnă să ne apropiem unul de celălalt cu mâinile întinse, nu cu pumnii închești. Împăciuirea nu este un lucru nou, proaspăt scos din tipar. A fost propovăduită de Isus Hristos Însuși, atât celor din Biblie, cât și celor din Cartea lui Mormon. De atunci, împăciuirea a fost propovăduită de profeții din zilele noastre din primele zile ale restaurării până în prezent.

Ne îndeplinim rolul divin de copii ai unui Tată Ceresc iubitor pe măsură ce ne străduim să devenim împăciuitori. Depun mărturie despre Isus Hristos, Cel care este [Domnul păcii], Fiul Dumnezeului celui Viu, în numele lui Isus Hristos, amin.